

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci
žalobce: **A.K.**, státní příslušnost Turecká republika, t.č. bytem PoS Havířov, Na Kopci 5,
Havířov-Dolní Suchá, zastoupený JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem se sídlem Joštova
138/4, Brno-Město, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě
proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2013 č.j. OAM-266/ZA-ZA06-P05-2012, ve věci
mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Odměna advokáta **JUDr. Petra Navrátila** se určuje částkou **8.228,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] Žalobce podal v zákonné lhůtě u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.12.2013, ve které uvedl, že v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany byl zkrácen na svých právech, neboť došlo k porušení ustanovení

- § 2 odst. 2 správního řádu, neboť rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákony a mezinárodními smlouvami,
- § 3 správního řádu, neboť správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,
- § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu, neboť žalovaný si pro své rozhodnutí neopatřil dostatek podkladů a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,
- § 52 správního řádu, neboť žalovaný neprovedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci,
- § 68 odst. 3 správního řádu, neboť odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné,
- § 12 - § 14a zákona o azylu, neboť žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

[3] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 3.2.2014 č.j. 62Az 2/2014-18 zavázal žalobce k doplnění žaloby o bližší konkretizaci nastíněných žalobních bodů. Na toto usnesení žalobce reagoval žádostí o ustanovení advokáta, který by žalobu doplnil. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5.5.2014 č.j. 62Az 2/2014-33 žádosti žalobce vyhověl a ustanovil mu zástupce z řad advokátů; tento dne 12.6.2014 doplnil žalobu ve smyslu, že žalovaný nezohlednil podstatnou rovinu důvodů žádosti, a to jeho obavu z výkonu branné povinnosti a represím pro jeho politickou angažovanost. Žalovaný nedostatečně vyhodnotil hrozící nebezpečí žalobce při návratu do své vlasti z důvodu, že žádal v zahraničí o azyl a nedostatečně vyhodnotil postihy a represí vůči kurdským radikálním politickým uskupením jako jsou PKK a KCK ze strany státní správy. Žalobce podrobně vylíčil svou politickou angažovanost v hnutích podporujících práva kurdské menšiny. Žalobcova obava pramení ze zkušeností osob v obdobném postavení, a proto mu nelze klást k tíži, že sám nevyčkal, až se stane obětí represe. Vytknul žalovanému rovněž to, že se dostatečným způsobem nevypořádal s důkazním materiálem předloženým žalobcem v odůvodnění svého rozhodnutí. V rukou psaných důvodech pro udělení mezinárodní ochrany uvedl, že svou vlast opustil z politických důvodů a kvůli výkonu základní vojenské služby.

[4] Žalovaný k žalobě uvedl, že při hodnocení žádosti vycházel především z tvrzení žalobce. Popřel oprávněnost námitek uvedených v žalobě a zdůraznil, že jeho případ posoudil individuálně, když obsah jeho výpovědi porovnal s dostatečným množstvím aktuálních informací o zemi původu. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, jak uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku. Rozhodnutí mimo jiné odůvodnil tím, že při posouzení tvrzení žadatele dospěl správní orgán k závěru, že tento v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován.

Žadatel sdělil, že od 25.6.2012 je registrovaným členem politické strany BDP, údajně se podílel na předvolebních aktivitách účastí na schůzích, vylepováním plakátů, roznášením letáků, po dobu 1 týdne byl neoficiálním předsedou mládežnické organizace a z důvodu této své angažovanosti se obává zatčení. Správnímu orgánu je známo, že strana BDP je legální politickou stranou, má své členy v parlamentu. Dále žadatel vyjádřil obavu, že by byl v případě návratu do vlasti ve spojitosti s členstvím ve straně BDP uvězněn. Správní orgán zdůrazňuje, že sám žadatel uvedl, že proti němu v Turecké republice nikdy nebylo a ani není vedeno trestní stíhání. Další důvod pro odchod z vlasti žadatel uvedl potencionální nutnost nástupu k výkonu vojenské služby, kterou odmítal z důvodu svědomí. Správní orgán zdůraznil, že odmítání nástupu na povinnou vojenskou službu nelze bez dalšího považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Branná povinnost je zcela přípustná nejen podle Úmluvy o právním postavení uprchlíků z r. 1951, ale i podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Správní orgán se vypořádal i s materiály, které žadatel sám v průběhu správního řízení předložil. Odůvodnil i neudělení doplňkové ochrany, neboť dospěl k závěru, že žadatel neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žadateli hrozit v případě návratu vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti.

[6] Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní řízení bylo zahájeno podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 17.9.2012, ve které žalobce mimo jiné uvedl, že od 25.6.2012 je členem politické strany BDP, ve své vlasti nikdy nekonal vojenskou službu, neboť je proti základní vojenské službě, má nedokončené střední vzdělání. Ze své vlasti odjel 4.9.2012 z důvodů politických. K tomu blíže uvedl, že asi před 5-ti nebo 6-ti měsíci byli zatčeni jeho přátelé pro podezření z účasti na různých teroristických aktivitách. On je registrovaným členem BDP a jeho aktivita spočívala v tom, že roznášel různé letáky a agitoval pro stranu. Když se měly konat volby, vylepoval informační plakáty, roznášel je a zdůraznil, že za členství v této straně hrozí doživotí. Jako příklad uvedl zatčení jeho otce, který však byl propuštěn. Má strach o svou bezpečnost, mohlo by dojít k zatčení a navíc nechce nastoupit na základní vojenskou službu, neboť nechce být nucen zabíjet. Jako důvod udělení mezinárodní ochrany uvedl tedy politické důvody z důvodu členství ve straně BDP a odpírání základní vojenské služby. Také uvedl, že vstoupil do strany PKK. Součástí činnosti v této straně je několikadenní pobyt v horách, kde probíhají různá vyšetření, on tak strávil 3 dny v nějakém bytě v Istanbulu, ale otec pro něj přijel a odvezl ho.

[7] Součástí správního spisu je dále protokol o pohovoru k žádosti ze dne 24.12.2012, kde oproti tomu, co již sdělil v žádosti, uvedl, že jeho otec vlastní hotel v Istanbulu, on začal v Istanbulu chodit do školy a ze školy byl vyhozen v r. 2010. Než odjel ze své vlasti, byli zatčeni jeho kamarádi kvůli členství v KCK a on se

obával, aby rovněž nebyl zatčen. Vlast opustil v kamionu a vše domluvil jeho otec. Odjel ze své vlasti, aniž měl pas, o který si nepožádal s ohledem na situaci, že byl před výkonem vojenské služby a tak by mu pas nevydali. Za 2 nebo 3 měsíce měl jít na zdravotní vyšetření před nástupem na vojnu a v případě, že na vojnu nenastoupí, dostane pokutu a délka základní vojenské služby se může prodloužit z 15-ti měsíců až na 20 měsíců. On je z přesvědčení odpůrce vojenské služby. Zdůraznil, že Kurdové jsou v Turecku utlačováni, jsou občany 2. třídy, i když jejich situace se kvůli PKK trochu zlepšila. Jen díky PKK zaznamenali nějaké zlepšení. Na otázku, proč šel do střediska PKK, když je proti ozbrojenému boji, uvedl, že měl za to, že bude zatčen, a proto jít k PKK se mu jevilo lepší než do vězení. Upřesnil, že středisko PKK, ve kterém se 3 dny zdržoval, nebylo v horách, ale v Istanbulu. V tom bytě s ním byl kamarád, 2 muži a 1 žena.

[8] Součástí správního spisu jsou informace o zemi původu, a to konkrétně Informace OAMP „Strana pro demokratickou společnost – DTP“ a „Strana demokracie a míru – BDP“. Dále Informace MZV ze dne 6.8.2013 na téma Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, dále Amnesty International z dubna 2013 na téma Rozsudky smrti a popravy v r. 2012, dále Výroční zpráva Amnesty International 2013 z 23.5.2013, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2012 Ministerstva zahraničí USA z 19.4.2013, Informace MZV Nizozemska ze dne 28.7.2013 na téma Všeobecná úřední zpráva o Turecku, svoboda vyznání – Alevité, Kurdové a vojenská služba. Dále Informace MZV Nizozemska z 3.2.2012 na téma Alevité, povinná vojenská služba, Informace získané v rámci Evropské výměny informací o zemi původu ze 6.8.2012 na téma Vojenská služba, vykoupení z vojenské služby a zkrácená vojenská služba, dále zpráva Today's Zaman a Daily News z 2012-2013 na téma Operace proti PKK budou vyhrazeny pro profesionální vojáky, služba v armádě bude zkrácena a ministerstva půjdou po lidech vyhýbajících se vojenské službě, dále Informace MV Velké Británie z května 2013 na téma Směrnice pro posuzování žádosti o azyl a Informace získané z Infobanky ČTK ohledně Turecka.

[9] Součástí správního spisu je překlad listin, které žalobce předložil, a to ze dne 17.9.2012, ve které popsal své rozhodnutí opustit vlast z politických důvodů a kvůli výkonu základní vojenské služby, když mimo jiné uvedl, že politická situace v Turecku je komplikovaná, stát nechce, aby byli členy BDP, na členství v této straně se pohlíží jako na nějaký zločin a on svoji stranu zbožňuje. Uvedl příhodu, kdy 21.3.2008 na svátek Newros, tedy kurdský svátek, se sešli, přičemž policie jim v tom chtěla zabránit, vyvstal spor a bitka, on se snažil utéct a přitom si rozdrtil loket. Jeho kamarád ho našel a odvezl do nemocnice. Z další písemnosti zjištěno, že popsal politickou situaci v Turecku, opět zdůraznil, že je členem politické strany BDP, že se podílel na předvolebních aktivitách této strany v r. 2011, a že na tuto politickou stranu se nahlíží jako na teroristickou organizaci. Další část jím předložené listiny se týká základní vojenské služby v Turecku.

[10] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[11] Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.*

[12] Podle ust. § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

[13] Podle ust. § 50 správního řádu (odst. 2) *podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost. (odst. 3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. A odst. (4) Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*

[14] Podle ust. § 52 správního řádu *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*

[15] Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*

[16] Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany*

[17] Pokud žalobce a poté jeho zástupce namítali porušení procesních ustanovení, zejména ve vztahu nedostatečného vyhodnocení důkazů, které žalobce sám předložil, či nedostatečným vyhodnocením zprávy MZV Nizozemska z července 2013 (ustanovení citovaná v odstavcích [12 až 14] tohoto rozsudku), soud tyto námitky vyhodnotil jako nedůvodné. Soud nepřisvědčil žalobě, že žalovaný správní orgán se dostatečně nevypořádal s důkazy. Jak vplynulo z obsahu správního spisu, tak i ze samotného odůvodnění rozhodnutí, žalovaný skutečnosti tvrzené žalobcem ve správním řízení posuzoval v kontextu informací získaných o zemi původu i materiálů, které žalobce sám předložil. Správní orgán na základě uvedeného, dle názoru soudu, zjistil dostatečně skutkový stav, vyhodnotil důkazy a své rozhodnutí přesvědčivě a naprosto v dostatečném rozsahu odůvodnil. Materiály, které žalobce předložil, jen potvrzují to, co sám v žádosti a zejména při pohovoru, uvedl. Soud nezpochybnil postup žalovaného, který při hodnocení situace v zemi původu, vycházel ze zpráv různých institucí o zemi původu. Stejně jak žalovaný, tak i soud, nezpochybnil informace o zemi původu, které si žalovaný sám obstaral a na základě kterých vyhodnotil žalobcova tvrzení.

[18] Jako důvod udělení mezinárodní ochrany žalobce namítal jednak svou politickou angažovanost co by člena strany BDP a jeho účast při volební agitaci a jednak nenastoupení k výkonu základní vojenské služby z důvodu svého přesvědčení.

[19] Pokud se týká důvodu žalobcově politické angažovanosti. Soud nejdříve předestírá, že žalobce tvrdil, že je členem strany BDP. Ze zpráv, které si žalovaný opatřil, pak jednoznačně vyplývá, že Strana demokracie a míru (BDP) v parlamentních volbách v roce 2011 dosáhla výrazného úspěchu a získala 36 mandátů. Soud nezpochybnil tvrzení o členství v této straně, přesto, že ač žalobce s sebou do ČR vzal některé doklady, pak průkaz členství ve straně, tedy doklad, osvědčující skutečnost, na které žalobce staví své důvody pro udělení mezinárodní ochrany, sebou nevzal. Jestliže je však žalobce členem parlamentní strany, pak soud přisvědčil žalovanému, že tvrzení o pronásledování za členství v této straně, je více než nepravděpodobné. Pokud žalobce odkazoval na svůj vztah ke straně PKK (Kurdská strana pracujících), pak soud odkazuje na informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska z 28. července 2013, ve které uvedeno, že tuto stranu uznaly i EU, NATO a OSN za teroristickou organizaci. Žalobce neprokázal potíže v zemi původu spojené s uplatňováním svých politických práv a svobod ve smyslu podmínek vyjádřených v ust. § 12 zákona o azylu a rovněž nebylo prokázáno, že by žalobce snad mohl mít obavy z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů podřaditelných pod ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Informace o Turecku přisvědčují příznivému posunu vnímání otázky Kurdů, např. nový zákon o poskytování základního vzdělání, dále rozhlasové televizní vysílání.

[20] Jako druhý důvod udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl odmítání výkonu vojenské služby ze svého přesvědčení. Z předložených informací je zjistitelné, že vojenská služba je povinná a podmínky jsou upraveny v zákoně. Povinné vojenské službě podléhají všichni muži a poprvé k jejímu výkonu nastupují po dovršení dvaceti let. Podle statistiky se vojenské službě vyhýbá průměrně 25% Turků žijících v cizině a při cestách do Turecka se nesetkávají s žádnými problémy, ale problémy mohou nastat při výjezdu. Turci, kteří nesplnili vojenskou službu, se setkávají s problémy při vydání nového tureckého pasu. Turecký zákon zná ještě možnost náhradní vojenské služby pro ty, kteří odmítají vykonávat vojenskou službu z důvodu svědomí. Dále, že Turci, žijící v zahraničí, mohou tureckou vládu požádat o odklad výkonu vojenské služby do doby, než dosáhnou věku 38 let, nebo se mohou z vojenské služby vykoupit tak, že zaplatí €5112. Dále, že Turecko přijalo novou protiteroristickou strategii, která znamená, že do horkých konfliktních zón ve venkovských oblastech východních regionů Turecka budou do bojů proti teroristické organizaci PKK napříště nasazováni místo branců s minimálním výcvikem jen profesionální vojáci. K otázce nenastoupení k výkonu povinné vojenské služby se žalovaný podrobně v odůvodnění svého rozhodnutí věnoval. Uvedl, že branná povinnost je zcela přípustná nejen podle Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, ale i podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že otázce nenastoupení vojenské služby se již opakovaně ve svých rozhodnutích věnoval Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku 2 Azs 15/2003 ze dne 10.10.2003 nebo 5 Azs 4/2004 ze dne 29.3.2004, ve kterém vyslovil, že odmítání nástupu k výkonu základní vojenské služby, která je ve státě původu povinná, nelze bez dalšího považovat za důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, zvláště není-li takové odmítání spojeno s reálně projeveným politickým přesvědčením nebo náboženstvím. V souzené věci žalobce na jedné straně tvrdil, že je proti základní vojenské službě, nechce zabíjet, ale na druhé straně sám uvedl, že vstoupil do PKK. Soud považuje tvrzení žalobce o odpírání vojenské služby z důvodu svého přesvědčení za ryze účelové.

[21] S ohledem na uvedené v odstavcích [19 a 20] tohoto rozsudku soud nepřisvědčil žalobci, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu. Žalobce sám nebyl ve své zemi vystaven jakékoliv formě pronásledování. Pronásledování jeho osoby nelze podřadit pod zkušenosti jeho přátel. Se závěry učiněnými žalovaným, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu, se soud plně ztotožnil.

[22] Při úvaze doplňkové ochrany je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobců do země původu, nikoliv stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a to s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí ze dne 17.3.2008 č.j. 5Azs 80/2007-87), který v uvedeném vyslovil, že „Pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. V případě uplatnění čl. 33 Ženevské úmluvy a řešení otázek týkajících se rozhodování o poskytnutí doplňkové ochrany, která je podle aktuální právní úpravy vnitrostátním prostředkem k naplnění požadavku plynoucího ze zásady „nonrefoulement“, je z povahy věci a z podstaty

samotného tohoto právního institutu logicky dovoditelné, že dokazování a posuzování skutkových okolností, konkrétně situace v zemi původu žadatele ve vztahu k jeho individuálním poměrům a k dalším faktům, které je sám schopen doložit, nebo které jsou jinak zřejmé, je nutno vázat k okamžiku, kdy má být o doplňkové ochraně rozhodováno, tedy se zřetelem k současnosti, či spíše blízké budoucnosti, nikoli však směrem do minulosti.“ Žalobce nesplňuje uvedené podmínky, neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do své vlasti, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, jak je v tomto odstavci výše uvedeno. Žalobce se obává možného zatčení kvůli nenastoupení vojenské služby, i když sám uvedl, že zatím proti němu nebylo zahájeno žádné trestní řízení. Soud tak jako žalovaný konstatuje, že branná povinnost je zcela legitimní i podle mezinárodních úmluv, jimiž je Česká republika vázána. Za vyhýbání se vojenské službě hrozí žalobci v zemi původu podmíněný trest nebo finanční pokuta. Uvedená hrozba v žádném případě nedosahuje stupně závažnosti postihu, jak je uvedeno v ustanovení § 14a zákona o azylu. S odkazem na získané informace o zemi původu, konkrétně Informace MZV ze dne 6. srpna 2013, nehrozí žalobci ani postih z důvodu neúspěšného žádosti o mezinárodní ochranu v ČR.

[23] Pokud se týká obecně vznesených námitek ohledně porušení ustanovení § 2 odst. 1 a § 3, správního řádu, pak soud neshledal ani tyto důvodné. Žalovaný při hodnocení věci vycházel ze všech skutečností, které žalobce uvedl, žalovaný si obstaral informace o zemi původu z různých zdrojů a skutečnosti tvrzené žalobcem vyhodnotil ve světle informací získaných právě z těchto zdrojů. V procesním postupu žalovaného soud neshledal žádné pochybení.

[24] Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto jí v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud rozhodl dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání za souhlasu účastníků řízení.

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. s tím, že úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

[26] Státu vznikly náklady spojené se zastupováním advokáta, který byl soudem ustanoven (viz. odstavce 3 tohoto rozsudku). Podle ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. náklady takto vzniklé České republice, platí stát.

[27] Advokát na nákladech řízení účtoval odměnu za dva úkony právní služby, a to převzetí a doplnění žaloby plus dvakrát paušální částku. Zástupci žalobce byla přiznána odměna za dva úkony právní služby ve výši **6.200,- Kč** (2 x 3.100,-) dle § 11 odst. 1 písm. b/ a d/, ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále 2krát

pokračování

9

62Az 2/2014

režijní paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhl., tj. **600,- Kč**. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, byla částka 6.800,- Kč navýšena o **1.428,- Kč** (21%). Tato částka bude vyplacena Krajským soudem v Ostravě, jak uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. prosince 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně